

med det ærede Medlem i, at dette *under Staten* maatte helst gaa ud. Men der er et Ord til, som helst maatte gaa ud, nemlig i andet Stykke, anden Linie, hvor der staar, at de ikke maa paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller Anlæg, der henlægges „*under Kommissariatet*“. Man kunde jo deraf slutte, at naar det blot ikke var Arbejde, der var henlagt under *deres* Kommissariat, men under et andet Kommissariat, saa havde de Lov til at tage det. Jeg gør opmærksom paa, at medens andet Stykke synes at være en stærk Begrænsning, ja næsten et Forbud mod at tage andre honorarlønnede Bestillinger, saa er der efter min Mening — og delvis, tror jeg, efter det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds' Mening — i Grunden her gjort en betydelig Udvidelse og givet Kommissarierne stor Lethed til at faa andet Arbejde.

Disse Bemærkninger har jeg dog fundet Anledning til at gøre, og jeg vil blot henstille, om der skulde være saa meget i dem, at man kunde finde dem Overvejelse værd.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Maa jeg ganske kort sige til det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), at en Ordning, hvorefter man lod Kommissarierne beholde Tilsynet med Driften af de private Jernbaner, men førte det tekniske Tilsyn gennem en under Ministeriet ansat — være sig Embedsmand eller honorarlønnet Mand —, vilde vist blive en saavel for Ministeriet som for de paagældende Selskaber og Kommissarierne meget utilfredsstillende Ordning. Jeg tror, at skal man have det tekniske Tilsyn ind under Ministeriet, lade det føre ved en af Ministeriet antagen Mand, maa man ogsaa lade den øvrige Del af Tilsynet høre under Ministeriet.

Naar det ærede Medlem mente, at der var noget inkonsekvent i, at der i § 2, 2det Stykke, var indsat et Forbud imod, at Kommissarierne kunde have Arbejde ved Anlæg, der var henlagte under *Kommissariatet*, idet deraf kunde følge, at de kunde tage Arbejde, der var henlagt under det andet Kommissariat, saa tror jeg, at selv om det rent sproglig kan siges at være rigtigt, vil ingen forstaa det saa-

dan, at det kun skulde være et Forbud mod at tage noget under det samme Kommissariat henlagt Arbejde.

Naar endelig det ærede Medlem mente, at i den allersidste Linie, hvor det staar, at de heller ikke samtidig kunne have andre honorarlønnede Bestillinger under Staten, burde disse Ord *under Staten* udgaa, saa vil jeg meget forvare mig imod, at det skulde være forbudt Embedsmænd i Ministeriet eller andre Embedsmænd at have nogen som helst anden Bestilling end selve deres Embedsbestilling. Selvfølgelig kan der være Bestillinger, som man maa sige ere uforenelige med den paagældende Stilling som Embedsmand, men jeg tror, det vil være rigtigt, at man i hvert enkelt Tilfælde overlader det til den paagældende Minister eller Ministeriets Afgørelse, og der er ingen Tvivl om, at der altid gennem Ministeriets eller de enkelte Ministres Bestemmelser vil kunne vaages over, at en Embedsmand ikke tager mod honorarlønnede Bestillinger, der maa siges at være uforenelige med hans Embede. Men i al Almindelighed at forbyde en Mand at sidde i et eller andet Foretagende, eller hvad det nu maatte være, fordi han er Embedsmand, og fordi den paagældende Bestilling medfører Honorar, tror jeg ikke vilde være klogt. Jeg henstiller derfor, at man ikke ændrer den Bestemmelse, ikke stryger de Ord „*under Staten*“, da det vilde betyde, at den paagældende ikke kan tage imod noget som helst privat Hverv, selv om alle indrømme, at det ikke i mindste Maade vedrører eller kolliderer med hans Stilling som Kommissarius ved Statsbanerne.

Bramsen: De fra den højtærede Minister og fra anden Side fremsatte Udtalelser om det foreliggende Lovforslag give mig ikke Anledning til at komme yderligere ind paa Sagen. Jeg betragter derefter den højtærede Minister og os som enige i de af mig udtalte Betragtninger med Hensyn til den tekniske Assistance.

Hvad den højtærede Minister i øvrigt har sagt, skal jeg ikke komme langt ind paa, det er jo uden nogen egentlig Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke gøre nogen Indvending mod